

i en nær Fremtid at kunne meddele de første Resultater af mine Undersøgelser af Kartoffelskimmelen. Foreløbig vil jeg kun røbe saa meget, at jeg anslaar ... Hvad siger De? ... Aa, undskyld! Har de Fremmede! ... Ja ja, Farvel da, Freistadt!«

OMKRING Landsbyens hvide Kirke laa Kirkegaarden som en broget Blomsterhave og udenom den Byens otte store Bøndergaarde, moderne oppyntede med Glasverandaer og Villakarnapper og herregaardsmæssige Parkanlæg. Desuden en halv Snes Smaahuse med pænt holdte Haver.

Udenfor Byen laa — som en Affaldsdyngge — en Række sørgelige Rønner, der trykkede sig sammen paa begge Sider af den brede Landevej. Der fandtes omkring i Sognet flere saadanne Tilflugtssteder for den uhelbredelige Armod.

Her boede Herregaardenes Daglejere og Arbejderne fra et stort Teglværk. Om Sommeren desuden tilflyttede Tørveskærere med deres Familjer og polske Roearbejdere.

Paa Vejen hjem fra sit Besøg paa Storeholt var Pastor Gaardbo gaaet ind i en af disse Fattigmandsreder: et lille Hus ikke meget større end et Tørvelæs. En Skov af høje Brændenælder skjulte det næsten, og det eneste Vindu, som vendte ud mod